

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાતની ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં

બીજી અપીલ નં. ૯૧// ૨૦૧૬
સાથે – દિવાની અરજી નં. ૩૫૩૧// ૨૦૧૬
બીજી અપીલ નં. ૯૧// ૨૦૧૬ મા
દિવાની અરજી નં. ૩૫૩૨// ૨૦૧૬
બીજી અપીલ નં. ૯૧// ૨૦૧૬ મા
માનનીય શ્રી જસ્ટિસ રાજેશ એચ. શુક્લા

૧. શું સ્થાનિક સમાચાર પત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?
૨ પત્રકારને બતાવવામાં આવે કે નહીં?
૩ શું ન્યામૂર્તિશ્રી ચુકાદાની પાકી નકલ જોવા માંગે છે?
૪. શું આ દાવામાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?

=====

કુસુમ જશવંત – તે રામા કે. પટેલ ની દીકરી અને ૪ અપીલકર્તા (ઓ)
વિરુદ્ધ

શાંતિ રામા કે. પટેલ અને ૨ . પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થીતી :

શ્રી ચિન્મય એમ. ગાંધી, વકીલ – અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧-૫ માટે
શ્રી એમ.બી. ગાંધી, વકીલ – અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧-૫ માટે
ભાર્ગવ કરિયા અને સાથેના વકીલ –પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧-૨ માટે
પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૩.૧-૩.૪ માટે નોટીલ ડી.એસ. (સીધી બજવણી દ્વારા) બજેલ છે

=====

કોરમ: માનનીય શ્રી જસ્ટિસ રાજેશ એચ. શુક્લા

તારીખ: ૧૮/૧૧/૨૦૧૬ મૌખિક ચુકાદો

૧. વર્તમાન બીજી અપીલ અપીલકર્તાઓ/મૂળ વાદીઓ દ્વારા સિવિલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૧૦૦ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં નડિયાદ ખાતેના વિદ્વાન વધારાના જિલ્લા ન્યાયાધીશ, ખેડા દ્વારા નિયમિત સિવિલ અપીલ નંબર ૨૩/૨૦૦૯માં આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશને પડકારવામાં આવ્યો છે, જે વર્તમાન બીજી અપીલમાં રજૂ કરાયેલા કાયદાના પ્રશ્નો પર વિદ્વાન છટ્ટા વધારાના વરિષ્ઠ સિવિલ જજ, નડિયાદ દ્વારા ૧૯૯૭ના નિયમિત દિવાની દાવા નંબર ૪૭૫માં આપવામાં આવેલા ચુકાદા અને આદેશની પુષ્ટિ કરે છે:

- (૧) જ્યારે એ સ્વીકારવામાં આવે કે બજાર સમિતિનો પરવાનો મૃતક રામાભાઈ શંકરભાઈના નામે હતો, ત્યારે તેમના મૃત્યુ પર મૃતકના તમામ વારસદારો તે સંપત્તિનો વારસો મેળવે છે કે નહીં?
- (૨) રામાભાઈ અને અન્ય તમામ વારસદારો (પુત્ર વગેરે) દ્વારા કરવામાં આવેલ વ્યવસાય સંયુક્ત પારિવારિક વ્યવસાય હતો કે નહીં અને શું નીચલી અદાલતે આ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં ભૂલ કરી છે કે તે સંયુક્ત પારિવારિક વ્યવસાય નથી?
- (૩) વધારાના પુરાવાના પ્રકાશમાં, શું નીચલી અપીલ અદાલતે તેને નકારી કાઢવામાં ભૂલ કરી છે?
- (૪) જો ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોને મામલાની ગુણવત્તાના આધારે ધ્યાનમાં લેવામાં આવે અને માહિતીના અધિકાર અધિનિયમ હેઠળ પ્રાપ્ત દસ્તાવેજો જ્યારે જાહેર દસ્તાવેજોનો ભાગ બની રહ્યા હોય, એટલે કે બજાર સમિતિ અને નડિયાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનની કસ્ટડીમાંથી આવતા દસ્તાવેજોને કાઢી શકાય તો તેની શું અસર થશે?
- (૫) પરિવારના સભ્યો વચ્ચેની સમજણ માટે કોઈ પણ દસ્તાવેજની નોંધણીની જરૂર છે કે કેમ, ખાસ કરીને, જ્યારે રિંગ અથવા માર્કેટ સ્ટોલમાં વ્યવસાય ચાલુ રાખવાનો પરવાનો અને અધિકાર એક પછી એક આવ્યો હોય અને જ્યારે આ બાબતમાં કોઈ સ્થાવર મિલકત સામેલ ન હોય.જો હા, તો પછી શું નોંધણી ન કરવાના આધારે પુરાવાને નકારી કાઢવામાં નીચલી અપીલ અદાલત યોગ્ય છે?

૨. અપીલકર્તાઓ માટે વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી એમ.બી. ગાંધી અને પ્રતિવાદીઓ માટે વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કરિયાને સાંભળ્યા.

૩. વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી ગાંધીએ વધારાના પુરાવા માટે કાગળો અને દિવાની અરજીનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને વિસ્તૃત રજૂઆત કરી હતી કે દસ્તાવેજી પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યા નથી અને જો તેમને આ બીજી અપીલમાં અહીં રજૂ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવે, તો તે નિર્ણય લેવા માટે સુસંગત રહેશે.તે હેતુ માટે, તેમણે આદેશ ૪૧ નિયમ ૨૩ (એ) ની જોગવાઈઓનો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે કેસની રિમાન્ડની જોગવાઈ કરે છે અને રજૂ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે વધારાના પુરાવા માટે દિવાની અરજી નંબર ૩૫૩૧/૨૦૧૬ ને મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે અને વધારાના પુરાવાના આધારે દાવાને નવી સુનાવણી માટે રિમાન્ડ કરી શકાય છે અને તેથી, વધારાના પુરાવાના આધારે તેને નિર્ણય માટે પાછા મોકલી શકાય છે.તેમણે આદેશ ૪૧ નિયમ ૨૪ અને રૂબરૂનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે અને ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે આ બાબતને ટ્રાયલ કોર્ટમાં પરત મોકલવાના હેતુથી અપીલમાં ઉઠાવવામાં આવેલા મુદ્દાઓ પર નિર્ણય લેવામાં કોઈ અવરોધ નથી.વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી ગાંધીએ રજૂઆત કરી હતી કે નીચલી અપીલ અદાલતે માત્ર ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા કારણોને ધ્યાનમાં લીધા છે અને તેના પોતાના કારણો આપવામાં નિષ્ફળ રહી છે અને તેથી આદેશ ખરાબ છે.તેમણે નિયમ ૫૬નો પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે કે અપીલકર્તાઓએ કૃષિ પેદાશ બજાર સમિતિ પાસેથી જે દસ્તાવેજો મેળવ્યા છે, તે સ્વીકાર્ય હશે; જેમ કે કૃષિ પેદાશ બજાર સમિતિ દ્વારા જાળવવામાં આવેલ રજિસ્ટર અથવા રજિસ્ટરમાં કરવામાં આવેલી નોંધો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે નીચલી અપીલ અદાલતે અવલોકનમાં ખોટી દિશા નિર્દેશ કર્યો છે કે તેને સ્વીકાર્ય ગણવામાં નહીં આવે કારણ કે તે નોંધાયેલ નથી.

૪. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કારિયાએ રજૂઆત કરી હતી કે તથ્યોના બે સહવર્તી તારણો છે, અને તેથી, સંહિતાની કલમ ૧૦૦ હેઠળ બીજી અપીલનો અવકાશ ખૂબ જ મર્યાદિત છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે કાયદાના જે પ્રશ્નો પૂછવામાં આવ્યા છે તેને ધ્યાનમાં લેવા જરૂરી છે કારણ કે અનિવાર્યપણે તે પુરાવાની પ્રશંસા પર હકીકતના પ્રશ્નો છે, જેનો નિર્ણય નીચેની બંને અદાલતો દ્વારા લેવામાં આવ્યો છે. તેથી તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે હાલની બીજી અપીલને ધ્યાનમાં લેવામાં નહીં આવે.

૫. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કારિયાએ પણ રજૂઆત કરી છે કે જો અપીલકર્તાઓ સતર્ક હોત તો તેઓ સુનાવણીના સમયે અથવા ઓછામાં ઓછા પ્રથમ અપીલ અદાલતના તબક્કે રજૂ કરી શક્યા હોત. જો કે, અપીલકર્તાઓ આમ કરવામાં નિષ્ફળ ગયા હોવાથી, બીજી અપીલમાં વધારાના પુરાવા માટે આવી અરજી કરવી તેમના માટે ખુદી નથી અને તેથી આવી અરજીને ધ્યાનમાં લેવામાં નહીં આવે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે જો તેને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે, તો તે સુનાવણીમાં સ્થાપિત થયા વિના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેવા તરફ દોરી જશે. તેવી જ રીતે, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે જો મામલાને રિમાન્ડ કરવામાં આવે, તો તેનું સમર્થન હોવું જોઈએ અને માત્ર એટલા માટે કે અપીલકર્તા જરૂરી પુરાવા રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તેની અવગણના કરી છે, તે આવી અરજી અથવા બીજી અપીલને ધ્યાનમાં લેવાનો આધાર ન હોઈ શકે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કારિયાએ પણ રજૂઆત કરી છે કે તેથી હાઈકોર્ટ સમક્ષ વધારાના પુરાવા માટે આવી અરજી સ્વીકાર્ય નથી. તેમણે પ્રથમ અપીલ અદાલત સમક્ષ આંક ૯ પર વધારાના પુરાવા માટેની અરજીનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે અનિવાર્યપણે તે દસ્તાવેજ રજૂ કરવા માટેની અરજી છે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી કારિયાએ રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તાઓ કાં તો સાક્ષીના

સમન્સ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા આવા દસ્તાવેજ પુરાવા મેળવવા માટે જરૂરી પગલાં લઈ શક્યા હોત અથવા તેઓ પોતે રજૂ કરી શક્યા હોત, પરંતુ અરજી માત્ર રજૂ કરવા માટે છે અને વધારાના પુરાવા માટે નહીં, અને તેથી, પુરાવાના મુલ્યાંકન અંગે આવી કોઈ પણ દલીલ કરવામાં હવે મોડું થઈ ગયું છે. તેથી તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે હાલની બીજી અપીલને ધ્યાનમાં લેવામાં નહીં આવે અને બંને દિવાની અરજીઓ સાથે તેને બરતરફ કરી શકાય છે.

૬. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કારિયાએ ભારત સંઘ વિરુદ્ધ ઈબ્રાહિમ ઉદ્દીન અને અન્યના કેસમાં (૨૦૧૨) ૮ એસ. સી. સી. ૧૪૮માં નોંધાયેલા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે અને તેના પર આધાર રાખ્યો છે અને તેમની દલીલને સમર્થન આપવા માટે ફકરા ૩૬થી ૪૮માં 'કે' અને 'એલ' શીર્ષકમાં કરવામાં આવેલા નિરીક્ષણોનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કર્યો છે.

૭. આ હરીફ રજૂઆતોને ધ્યાનમાં રાખીને, તે ધ્યાનમાં લેવું જરૂરી છે કે શું હાલની બીજી અપીલ વિચારણા પાત્ર છે અને તેનું મહત્વ આપી શકાય છે કે નહીં.

૮. તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે સુધારા પછી સંહિતાની કલમ ૧૦૦ હેઠળ વિવેકબુદ્ધિની કવાયતનો અવકાશ ખૂબ જ મર્યાદિત છે અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વિવિધ ન્યાયિક ઘોષણાઓમાં સાવચેતીના શબ્દને વ્યક્ત કરતી વ્યાપક માર્ગદર્શિકાઓ નિર્ધારિત કરી છે, જેમાં (૨૦૦૭) ૭ એસસીસી ૫૪૬ માં અહેવાલિત ચુકાદામાં કરવામાં આવેલા અવલોકનો સામેલ છે. વી/એસ કાકી અને ઓઆરએસ (બીજાઓ). જેમાં તેનું સ્પષ્ટ રીતે અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે;

“હવે, ઉચ્ચ અદાલતો ત્યાં જ દખલ કરી શકે છે જ્યાં કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો સામેલ હોય અને અપીલના મેમોરેન્ડમમાં ઘડવામાં આવ્યા હોય—આ સુધારો સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે વિધાનસભા ક્યારેય બીજી અપીલને તથ્યો પર ત્રીજી સુનાવણી બનાવવાનો ઇશાદો ધરાવતી ન હતી.

૯. કેસની હકીકતોમાં, બંને પક્ષોએ રજૂઆતોને ટેકો આપવા માટે કાગળો તેમજ આર એન્ડ પીનો ઉલ્લેખ કર્યો હોવાથી, તે વિવાદમાં નથી કે અપીલકર્તાઓને જરૂરી પુરાવા રેકૉર્ડ પર લાવવા માટે પૂરતી તક મળી હતી જે હવે વધારાના પુરાવા દ્વારા રેકૉર્ડ પર લાવવા માંગવામાં આવે છે. વધુમાં અપીલકર્તાને તકનો ઉલ્લેખ કરીને જે રજૂઆતો કરવામાં આવી છે અને સંબંધિત પુરાવા પર વિચાર કરવામાં આવ્યો નથી તે ખોટી ધારણા છે. એવું ન કહી શકાય કે નીચેની બંને અદાલતોએ પુરાવા પર વિચાર કર્યો નથી. હકીકતમાં અપીલકર્તાઓએ પુરાવા અધિનિયમ મુજબ જરૂરી પુરાવા દ્વારા સ્થાપિત અને સાબિત કરવાનું હતું. પ્રથમ અપીલ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે અપીલકર્તાઓ તે તબક્કે કાં તો દસ્તાવેજો રજૂ કરાવી શક્યા હોત અથવા સાક્ષીને સમન્સ મોકલી શક્યા હોત, ખાસ કરીને જ્યારે તેઓએ કહેવાતા વધારાના પુરાવા માટે અરજી કરી હોય. જેમ યોગ્ય રીતે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે તેમ, પ્રથમ દૃષ્ટિએ તે ઉત્પાદન માટેની અરજી હોવાનું જણાય છે. તે સારી રીતે સ્થાપિત છે કે દસ્તાવેજો રજૂ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે, પરંતુ, તે પુરાવાના કાયદા અનુસાર સ્થાપિત થવું પડશે, જે વર્તમાન દાવામાં કરવામાં આવ્યું નથી. દસ્તાવેજ રજૂ કરવો એ એક વસ્તુ છે અને તેને રેકૉર્ડ પર લાવવો અથવા પુરાવા અધિનિયમ મુજબ સ્થાપિત કરવો એ બીજી વસ્તુ છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, અપીલકર્તાઓ બસ ચૂકી ગયા હોવા છતાં તેઓ જાણતા હતા, તેઓએ દસ્તાવેજોને રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવાની કાળજી લીધી નથી જેનો તેઓ દાવો કરે છે કે તેઓ તેમના કેસને ટેકો આપે

છે. આ બાબતના કોઈપણ દ્રષ્ટિકોણમાં, નિષ્કર્ષ માટે નીચેની બંને અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા કારણોને વિકૃત ન કહી શકાય જે આ બીજી અપીલમાં કોઈપણ દખલગીરીની માંગ કરશે. ચુકાદાના ફક્ત ઇ, એફ, જી, એચ અને કે માં તેનો ખાસ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. વધુમાં, કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નને ફેસ વેલ્યુ તરીકે લેતા, તે ભાગ્યે જ કહી શકાય કે તેમાં પુરાવાની પ્રશંસા સિવાય કાયદાનો કોઈ પ્રશ્ન સામેલ છે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ગાંધી દ્વારા આદેશ ૪૭ નિયમ ૨૩ (એ) તેમજ નિયમ ૨૫ પર મૂકવામાં આવેલી નિર્ભરતા, તે સ્પષ્ટ છે કે તે માત્ર અપીલનો સંદર્ભ આપે છે, એટલે કે પ્રથમ અપીલ અદાલત અને બીજી અપીલમાં નહીં.

નિયમ ૨૩એ, ૨૪ અને ૨૫નું ખાલી અવલોકન સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે ટ્રાયલ કોર્ટમાં કેસ મોકલતા પહેલા પ્રથમ અપીલમાં ઉઠાવવામાં આવેલા ગુણદોષોના આધારે આ મુદ્દા પર નિર્ણય લેવામાં કોઈ અવરોધ ન હોઈ શકે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો તે જોગવાઈ કરે છે કે અપીલ અદાલત પોતે જ મુદ્દાનો અથવા તેમાં સામેલ વિવાદનો નિર્ણય તેને પાછો મોકલ્યા વિના કરી શકે છે, જે વર્તમાન કેસમાં મુદ્દો નથી. વર્તમાન કેસમાં, જે મુદ્દો સામેલ છે તે એ છે કે તેમાં કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે કે નહીં. વધુમાં, બીજી અપીલના મેમોમાં કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્ન તરીકે રજૂ કરવામાં આવેલા મુદ્દા અનુસાર, તે સૂચવે છે કે તે પુરાવાને ધ્યાને લેવાની બાબત છે અને તે બાબત પણ નથી કે જે દસ્તાવેજો દફતરે રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા તેને ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યા નથી. જે દસ્તાવેજો સુસંગત છે અને ધ્યાનમાં લેવામાં આવતા નથી, તો કદાચ કોર્ટ બીજી અપીલમાં કલમ ૧૦૦ હેઠળ વિવેકબુદ્ધિના ઉપયોગ માટે વિચારણા કરી શકે છે. જોકે, વર્તમાન કેસમાં તે અપીલકર્તાનો કેસ નથી. એ નોંધવું જોઈએ કે અપીલકર્તાઓ માહિતગાર હોવા છતાં અને રજૂ કરવા માટે અરજી કરી હોવા છતાં, સુનાવણીમાં અથવા પ્રથમ અપીલના તબક્કે જરૂરી પગલાં લીધાં નથી, અને તેથી, બીજી અપીલમાં, વધારાના પુરાવા માટેની આવી વિનંતીને ધ્યાનમાં લઈ

શકાતી નથી અથવા એમ કહી શકાય નહીં કે પ્રથમ અપીલ અદાલત દ્વારા નોંધાયેલા કારણો સંબંધિત સામગ્રીને ધ્યાનમાં લીધા વિના છે, અને તેથી, કોઈપણ દખલ વાજબી છે.

૧૦. ભારત સંઘ વિરુદ્ધ ઈબ્રાહિમ ઉદ્દીન અને અન્ય (ઉપરોક્ત) કેસમાં (૨૦૧૨) ૮ એસ. સી. સી. ૧૪૮માં નોંધાયેલા ચુકાદામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે કરેલા અવલોકનો પર વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કારિયાએ આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં સ્પષ્ટપણે આ પાસાનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત ચુકાદામાં આદેશ ૪૧ની જોગવાઈઓની યોજનાની ચર્ચા કરતી વખતે સંહિતાની કલમ ૧૦૦નો પણ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે. સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયા વિરુદ્ધ એસ.એન. ગોયલના કેસમાં (૨૦૦૮) ૮ એસ.સી.સી. ૮૨ માં નોંધાયેલા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના અગાઉના ચુકાદાનો ઉલ્લેખ કરતી વખતે, તે ટાંકવામાં આવ્યું છે:

“૧૩.'કાયદાના પ્રશ્ન' સાથે જોડાયેલો 'સારભૂત' શબ્દ કેસમાં સામેલ દાવાનો સંદર્ભ આપતો નથી, ન તો માત્ર સામાન્ય મહત્વના કાયદાના પ્રશ્નોનો સંદર્ભ લેવાનો ઈશિદો ધરાવે છે, પરંતુ પક્ષકારો વચ્ચેના નિર્ણય પર કાયદાના પ્રશ્નની અસર અથવા અસરનો સંદર્ભ આપે છે. 'કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો' નો અર્થ માત્ર સામાન્ય મહત્વના કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો જ નહીં, પરંતુ પક્ષકારો વચ્ચેના કેસમાં ઉદ્ભવતા કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નો પણ છે.

કાયદાનો કોઈપણ પ્રશ્ન જે કેસમાં અંતિમ નિર્ણયને અસર કરે છે તે પક્ષોની જેમ કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન છે. કાયદાનો પ્રશ્ન જે આકસ્મિક રીતે અથવા સંપાર્શ્વિક રીતે ઊભો થાય છે, જે અંતિમ પરિણામ પર કોઈ અસર કરતો નથી, તે કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન નહીં હોય. તેથી, કોઈ કેસમાં કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ક્યારે ઊભો થાય છે તેની સીધી વ્યાખ્યા ન હોઈ શકે. જેને કાયદાનો પ્રશ્ન કહી શકાય, તેથી તેની ચર્ચા કરવામાં આવી છે અને એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે આપેલ સંજોગોમાં બીજી અપીલને ધ્યાનમાં લેવામાં અધિકારક્ષેત્ર અથવા પ્રતિબંધનો અભાવ ન હોઈ શકે. જો કે, પહેલા એ સ્થાપિત કરવું પડશે કે નીચેની અદાલતના તારણો દૂષિત અથવા વિફૂત છે. દિનેશ કુમાર વિરુદ્ધ યુસુફ અલીના કેસમાં ૨૦૦૨ (૩) એસ. સી. સી. ૬૩૪ માં નોંધાયેલા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના અગાઉના

ચુકાદાને ટાંકીને એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે;

“ખૂબ જ અપવાદરૂપ કિસ્સાઓમાં અને આત્યંતિક વિકૃતિ પર કે તેની સઘન તપાસ કરવાની સત્તા સ્વીકાર્ય છે—તે નિયમિતતાને બદલે વિરલતા છે અને આમ દંડમાં તે સુરક્ષિત રીતે તારણ કાઢી શકાય છે કે જ્યારે ત્યાં કોઈ પ્રતિબંધ નથી, પરંતુ તપાસની સત્તા માત્ર ખૂબ જ અપવાદરૂપ સંજોગોમાં અને યોગ્ય તપાસ પર જ હોઈ શકે છે.

૧૧. એ. આઈ. આર. ૨૦૧૬ એસ. સી. ૪૪૭૭માં નાગરપાલિકા ઠાકુર દ્વારા વિરુદ્ધ ખલીલ અહેમદ અને અન્યના કેસમાં નોંધાયેલા ચુકાદામાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો માટે પણ ઉપયોગી સંદર્ભ આપી શકાય છે.

૧૨. તેથી, ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ આદેશ ૪૧ નિયમ ૨૭ ની જોગવાઈઓ અને સંહિતાની કલમ ૧૦૦ ના અવકાશને ધ્યાનમાં લેતી વખતે, વર્તમાન બીજી અપીલને ધ્યાનમાં લઈ શકાતી નથી અને તેને બરતરફ કરી શકાય છે અને તે મુજબ તેને બરતરફ કરવામાં આવે છે.

૧૩. બીજી અપીલમાં પસાર કરાયેલા આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, દિવાની અરજી નંબર ૩૫૩૧/૨૦૧૬ (વધારાના પુરાવા માટે) તેમજ દિવાની અપીલ નંબર ૩૫૩૨/૨૦૧૬ (વિવાદિત ચુકાદાના સ્ટે માટે) નો નિકાલ કરવામાં આવે છે. વચગાળાની રાહત, જો કોઈ હોય તો, તે બંધ કરવી.

૧૪. આર એન્ડ પી (રેકર્ડ એન્ડ પ્રોસીડીંગ્સ) ને તાત્કાલિક સંબંધિત અદાલતમાં પરત

મોકલવામાં આવશે.

(ન્યાયાધીશ-રાજેશ એચ. શુક્લ)

વધુ આદેશ:

૧૫. આદેશ જાહેર થયા પછી, વિદ્વાન વકીલ શ્રી એમ.બી. ગાંધી એ આદેશના અમલ પર રોક લગાવવા અને વચગાળાની રાહતને ૮ અઠવાડિયા માટે લંબાવવાની વિનંતી કરી છે જે અપીલકર્તાને યોગ્ય ઉપાય મેળવવા માટે સક્ષમ બનાવવા માટે દિવાની અરજી નંબર ૩૫૩૨/૨૦૧૬ માં આપવામાં આવી છે.

૧૬. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ભાર્ગવ કરિયાને કેટલાક વાંધા છે.

૧૭. જો કે, ન્યાયના હિતમાં, વિનંતી મુજબ આદેશના અમલ પર રોક લગાવવાની વિનંતી મંજૂર કરવામાં આવે છે. દિવાની અરજી નંબર ૩૫૩૨/૨૦૧૬માં આપવામાં આવેલી વચગાળાની રાહત આજથી ૮ અઠવાડિયાના સમયગાળા માટે ચાલુ રહેશે.

(ન્યાયાધીશ-રાજેશ એચ. શુક્લા)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.